

*a bőröm, amit úgy szeretsz.
Gyúlékony a légtér, és
egy izolált vezető mindjárt
átlépi a küszöbhatárt.*

*Vagy, mintha lassan ölő méreg szivárogna közeli kútból,
és az otthon kilincse rázna meg.
Haza akartam,
hazajutni végül – nézni, ahogy ejakulálsz a sötétben.
Borostyánkőálmomban alvadni együtt addig,
amíg szemben a daru égitest lesz.*

ZALA ESZTER

Boncolás a kőpadon

*Abból is látszott, milyen élettelen volt,
hogy a hirtelen kapott szerelem rögtön átfolyt rajta,
bele egy másik, gondosan őrzött vázába,
ahol a poros krizantémok egymás után hervadtak el.
A konditerem kék fényét bámulva sírt,
rémülten attól, hogy ez csak párhuzam,
ő pedig kísérlet.*

Hajnali vonatindulás

*Egyszer odament egy hajléktalanhoz, mert az
reggeli ébresztést kért, mint egy hotelben szokás.
Hazudnék, ha azt mondanám, szép vagy,
mert önző módon abba szerettem bele,
ahogyan nem mersz hozzámérni.*

Szemét

*A test hajszálrepedésein átszivárog a kétség.
Milyen szép is lenne, ha minden sarkon
Tom Waits-dal füstölne egy-egy feldöntött kukából,
és sárgával emelhetném ki sorsfordító pillanataim.
Valahogy úgy, mint a töri könyvben régen,*

*sok sivár hely nélküled ütne át
minden fehér résen.*

Szorongás

*Vonatról rossz állomásnál leszállni.
Hogy a táj, mint egy alkalmi szerető,
üres, gyűrött lepedőként hagy hátra.
Ismeretlen épületek ajtajából visszafordulni,
vak férfiak szelíd elutasítása a zebránál.
A legcsúnyább orvos fonendoszkópja alatt
egy árnyalattal gyorsabban dobog a szív.*

Borostyánkősav

*Megfakult csempébe vésted:
csonka minaretben teagóz,
rekiemben szünet vagyok.*

